

Arrest

nr. 250 128 van 26 februari 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. DIENI
Rue des Augustins 41
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 25 november 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 oktober 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 januari 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 februari 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat J. DIENI verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en stelt aanvankelijk geboren te zijn op 30 september 2002, later gecorrigeerd naar 1 januari 1996.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 23 september 2019. Op 24 september 2019 dient de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in.

Op 24 september 2020 wordt de verzoekende partij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

Op 22 oktober 2020 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing waarbij zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Afghaanse nationaliteit, bent u van Pashtoun origine en bent u soennitisch moslim. U bent geboren in het dorp Sheala Tak (Shalatak, Shalatek) gelegen in het district Mehterlam in de provincie Laghman, waar u woonde tot u Afghanistan verliet. U verklaarde analfabeet te zijn, niet gewerkt te hebben en als minderjarige naar België gekomen te zijn.

Uw vader werkte als steenhouwer in de bergen nabij uw dorp Sheala Tak. U ging uw vader regelmatig eten brengen als hij aan het werk was. Een jaar en 2 à 2.5 maanden voor het persoonlijk onderhoud op het CGVS kregen u en uw vader problemen met de taliban. De taliban merkten jullie aanwezigheid in de bergen op en spraken uw vader aan. Ze zeiden tegen uw vader dat jullie voor de veiligheidsdienst spioneerden in de bergen, namelijk dat uw vader de positie van de talibanstrijders in de bergen zou doorgeven aan de overheid. Uw vader besprak de situatie met uw oom langs moederszijde. Uw oom adviseerde uw vader om zijn werk voort te zetten en gaf aan dat hij ander werk zou proberen te vinden voor uw vader. De volgende dag ging uw vader terug werken in de bergen. U vertrok van bij u thuis om eten te brengen naar uw vader, maar u kon hem niet aantreffen op zijn werkplaats. Terug thuis vertelde u aan uw moeder dat u uw vader niet had kunnen vinden. Hierop besloot uw moeder om de situatie te bespreken met uw oom. Uw oom ging naar buiten en kwam terug met de boodschap dat uw vader verdwenen was. U bleef nog 1 nacht in uw dorp en de volgende dag hielp uw oom u de regio te verlaten. U reisde per riksja en bus via Kabul naar Nimruz. U reisde door Iran, Turkije, Griekenland, de Balkan, Italië en Frankrijk tot u België bereikte op 23 september 2019. Op 24 september 2019 diende u een verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken. U verklaarde bij aankomst in België dat u 17 jaar oud was. Uit het resultaat van de leeftijdsbepaling bleek echter dat u meerderjarig was. Begin september 2020 vernam u via uw oom dat uw vader gedood werd.

U legde geen documenten neer ter staving van uw verzoek om internationale bescherming.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U verklaarde bij aankomst in België dat u minderjarig was, namelijk dat u geboren bent op 30 september 2002 en dus net geen 17 jaar was op het moment van uw aanmelding bij de DVZ op 24 september 2019. Omwille van twijfels omtrent de door u verklaarde leeftijd, werd op verzoek van de DVZ op 4 oktober 2019 door het AZ Sint- Jan Brugge-Oostende een medisch onderzoek uitgevoerd om uw leeftijd te bepalen. Uit het medisch onderzoek is gebleken dat u meerderjarig bent. Daarbij werd uw leeftijd geschat op 23.2 jaar met een standaarddeviatie van 1.89 jaar. (zie: verslag van de Dienst Voogdij, Federale Overheidsdienst Justitie, 9 oktober 2019) Rekening houdend met de standaarddeviatie was u dus minimaal 21 jaar op 4 oktober 2019 en minimaal 22 jaar op het moment dat u gehoord werd op het CGVS. U kunt derhalve niet dienstig beroep doen op eventuele procedurele noden als minderjarige en de daaruit volgende steunmaatregelen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities van het persoonlijk onderhoud, CGVS, pg 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw herkomst kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de regio van herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen dat u vanaf uw geboorte tot aan uw vertrek uit Afghanistan, dat u situeert rond 1 jaar en 2 à 2,5 maanden voor het persoonlijk onderhoud op het CGVS van 24 september 2020, in het dorp Sheala Tak in het district Mehterlam van de provincie Laghman verbleven hebt.

U slaagde er in het kader van het persoonlijk onderhoud helemaal niet in een spontaan, doorleefd en aannemelijk beeld te schetsen van uw dagelijks leven in uw dorp en van uw profiel en dat van uw familie.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u blijft vasthouden aan bedrieglijke verklaringen over een essentieel aspect van uw identiteit, namelijk uw leeftijd, hetgeen uw algehele geloofwaardigheid niet ten goede komt. U kon uw geboortedatum of het Afghaanse jaar waarin u geboren werd niet meedelen (CGVS, pg 3, pg 4). U zou geen kennis hebben van de Afghaanse kalender, u ging niet naar school en u zat niet samen met mensen die u het jaar zouden kunnen gezegd hebben (CGVS, pg 4). U kende het huidige Afghaanse jaar niet (CGVS, pg 4). Derhalve werd u gevraagd hoe oud u was op het moment van het persoonlijk onderhoud. In plaats van deze elementaire vraag te beantwoorden met uw actuele leeftijd, verwees u naar uw taskara waarop staat dat u 17 jaar bent en dat u een leeftijdsonderzoek onderging waarna ze zeiden dat u 21 jaar was (CGVS, pg 3). De vraag herhaald gaf u dan aan dat u 18 of 19 jaar bent (CGVS, pg 3). Dit kan onmogelijk kloppen volgens het resultaat van de leeftijdsonderzoek dat resulteerde in een leeftijd van 23.2 jaar met een standaarddeviatie van 1.89 jaar op 4 oktober 2019, hetgeen toch een verschil vormt van vier jaar met uw verklaringen en mogelijks zelfs zes jaar of meer wanneer de bovengrens van de leeftijdsbepaling in aanmerking genomen wordt.

Het is niet aannemelijk dat u werkelijk zou denken dat u vier tot zes jaar jonger bent dan u effectief bent. Een dergelijk verschil kan onmogelijk enkel verklaard worden door uw gebrek aan kennis van de Afghaanse kalender. U kon helemaal niet verklaren hoe het kwam dat de door u verklaarde leeftijd niet overeenstemde met het resultaat van het leeftijdsonderzoek en u verwees nogmaals naar uw taskara als bewijsstuk (CGVS, pg 3). U herhaalde dat uw leeftijd 17 jaar is op uw taskara en dat sinds de afgifte van dit document een jaar voorbij gegaan is. U hebt de taskara waarnaar u telkens verwees echter niet neergelegd tijdens het persoonlijk onderhoud (CGVS, pg 10 en 11) en u hebt ook nadien uw taskara niet toegevoegd aan uw administratief dossier hoewel u uitdrukkelijk verzocht werd dit te doen (CGVS, pg 11). Bijgevolg kan het CGVS niet nagaan welke informatie uw taskara zou bevatten en of deze informatie al dan niet in overstemming te brengen valt met uw verklaringen en de resultaten van de leeftijdsbepaling. Terzijde wordt opgemerkt dat uit informatie die toegevoegd werd aan uw administratief dossier, blijkt dat corruptie en fraude met documenten op grote schaal voorkomt in Afghanistan en dat er talloze valse of vervalste Afghaanse documenten circuleren. De bewijswaarde van Afghaanse documenten is daarom erg gering. Zelfs indien u dus over een taskara zou beschikken waarop vermeld wordt dat u 1 jaar geleden 17 jaar was, zou dit niet als een sluitend bewijs van de door u voorgehouden leeftijd kunnen weerhouden worden.

Gelet op het resultaat van de leeftijdsbepaling en uw verklaringen over de periode van uw vertrek, zou u minimaal 21 jaar moeten geweest zijn op het moment dat u uw regio zou verlaten hebben. Nochtans beweerde u nooit gewerkt te hebben in Afghanistan (CGVS, pg 11). Uw activiteiten in uw dorp en regio zouden zich beperkt hebben tot eten brengen naar uw vader die stenen kapte op de nabijgelegen Zingora berg, het halen van water voor uw moeder en het bijstaan van uw moeder bij eenvoudige huishoudelijke taken (CGVS, pg 11 en pg 12). Voor het overige zou u gespeeld hebben in uw dorp, bijvoorbeeld stenen werpen, met knickers spelen en volleybal spelen met andere kinderen (CGVS, pg 11). U bleek in dat verband geen typisch Afghaanse spelen te kennen (CGVS, pg 11). Om eten te brengen naar uw vader was u ongeveer 20 à 25 minuten onderweg en het nam ongeveer dezelfde tijd in beslag om terug naar huis te gaan (CGVS, pg 11). Water halen duurde ook niet erg lang, daar de bron in of bij jullie woning lag (CGVS, pg 11 en 12). Over de klusjes die u voor uw moeder deed, was u kort, u hielp bijvoorbeeld om kleren op te hangen om te drogen en andere simpele taken (CGVS, pg 12). U zou nooit uw vader geholpen hebben bij het houwen of kappen van stenen (CGVS, pg 9). U had ook uw oom niet geholpen die een kruidenierswinkel had (CGVS, pg 8). Verder zou u ook nooit naar school geweest zijn en evenmin zou u naar de madrassa (koranschool) geweest zijn (CGVS, pg 11). Erop gewezen dat de door u beschreven activiteiten wel erg beperkt lijken voor iemand die minimaal 21 jaar was toen hij Afghanistan verliet, herhaalde u dat dit uw activiteiten waren en stelde u dat u verplicht zou geweest zijn ander werk te doen als uw vader vroeger zou verdwenen zijn (CGVS, pg 12). Het loutere gegeven dat uw vader zou gewerkt hebben, kan evenwel niet verklaren dat u zo weinig omhanden zou gehad hebben en dat u als volwassen jongeman nog steeds bezig geweest zou zijn met spelen met kinderen in uw dorp.

Voorts bleek u niet veel te weten over het werk van uw vader, hoewel u hem regelmatig eten zou gebracht hebben op zijn werkplaats en uw vader al sinds uw kindertijd als steenkapper werkte en u geen weet had van andere beroepsactiviteiten van uw vader (CGVS, pg 8 en pg 9). U wist enkel mee te delen dat uw vader stenen uithaalde in de berg van Zingora waarna een truck komt die de stenen meeneemt naar de mensen die stenen nodig hebben, bijvoorbeeld de overheid of particulieren die huizen willen bouwen en dat uw vader hiermee 400 à 500 afghani per dag verdiende (CGVS, pg 8 en 9). Toen u echter gevraagd werd wat de naam was van het bedrijf dat uw vader dat loon uitbetaalde, moest u het antwoord schuldig blijven (CGVS, pg 9). U had ook geen idee welke grote bedrijven er in uw regio zijn die bijvoorbeeld stenen opkopen (CGVS, pg 9). U kon geen enkel bedrijf noemen dat in uw regio actief is in de mijnbouw of ontginning van gesteente (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier met betrekking tot recente problemen met het bedrijf Spin Ghar Talak).

Nog kon u helemaal niet uitleggen hoe uw moeder aan inkomsten raakt sinds de verdwijning van uw vader. Er zou niemand zijn die instaat voor het levensonderhoud van uw moeder en uw jongere broer (CGVS, pg 8). U wist niet of iemand uw moeder helpt sinds uw vertrek uit Afghanistan en u zou maar een keer met uw moeder hebben kunnen spreken (CGVS, pg 8). Uw familie zou geen gronden bezitten en de inkomsten van uw vader uit zijn werk als steenarbeider zouden jullie enige inkomsten geweest zijn (CGVS, pg 8). Dat u er niet in slaagt uit te leggen hoe uw moeder kan overleven, roept dan ook ernstige vragen op. Daarbij wist u ook helemaal niet wat de activiteiten van uw broer waren op heden en kon u niet zeggen of de familie hem dwong om te werken of niet (CGVS, pg 9 en pg 10).

Hierbij aansluitend was het ook merkwaardig dat u allerm minst kon toelichten wat de echtgenoten van uw drie zussen doen in het dagelijks leven en dit terwijl u beweerde dat uw zussen in Sheala Tak woonden (CGVS, pg 9). In de context van het leven in een klein dorp, komt het geheel onaannemelijk over dat u nooit zou geweten hebben of gemerkt hebben wat het beroep was van uw schoonbroers. U maakte zich er gewoon van af door te zeggen dat u het niet wist en dat u hen niet bezocht (CGVS, pg 9).

Het gegeven dat u zo weinig kon vertellen over uw eigen activiteiten en de activiteiten van uw familie in Afghanistan, maakt dat er geen geloof kan gehecht worden aan het door u opgehangen profiel van minderjarige, analfabete dorpsjongen uit een eenvoudige familie en tast dan ook uw bewering aan dat u uw leven in het dorp Sheala Tak doorbracht. Indien u werkelijk uw hele leven in de door u geschetste omstandigheden in dit dorp zou gewoond hebben, dan zou u doorleefde en gedetailleerde verklaringen moeten kunnen afleggen over uw activiteiten en deze van uw naaste familieleden in uw regio.

Naast uw uiterst gebrekkig verklaringen over uw dagelijks leven in het dorp, liet ook uw kennis over uw regio zeer te wensen over en dit op meerdere punten:

Zo bleek uw geografische kennis van uw regio uiterst beperkt te zijn. Toen u gevraagd werd om alles te zeggen wat u kon vertellen over de ligging van uw dorp, bracht u enkel aan dat aan de linkerkant van uw dorp de Zingura berg ligt en aan de andere kant het schrijn Hasan Baba en een geasfalteerde weg die naar de rivier leidt (CGVS, pg 4). Vervolgens werd u verzocht andere dorpen in de regio te noemen. U slaagde er niet in deze elementaire vraag over uw regio te beantwoorden en u kon enkel zeggen dat het district Qarghayi dichtbij uw dorp ligt en dat andere dorpen veraf liggen, namelijk op 40 à 45 minuten van uw dorp (CGVS, pg 4). Erop gewezen dat er toch andere dorpen in de buurt moeten zijn, herhaalde u dat andere dorpen op 40 à 45 minuten van uw dorp liggen, waarna u aangaf dat het ging om Alishang, Alingar, Dawlatshah en Bad Pash. Op de landkaart die toegevoegd werd aan uw administratief dossier (zie OCHA, Reference Map, Laghman Province), is te zien dat dit allen districten zijn van de provincie Laghman en geen naburige dorpen. Het is dan ook uiterst merkwaardig dat u enkel maar kunt verwijzen naar andere districten in de provincie Laghman en dat u deze districten herhaaldelijk benoemde als dorpen (CGVS, pg 5), terwijl er tal van dorpen in uw eigen regio gelegen zijn (zie bijgevoegde detailkaarten en lijst van plaatsen). U bleek niet te kunnen zeggen welk dorp het dichtst bij uw eigen dorp gelegen is. U verwees opnieuw naar het district Qarghayi en u zei dat Qarghayi dorp dichtbij is. Mogelijks bedoelde u hiermee het districtscentrum van Qarghayi, daar er geen gelijknamig dorp kon teruggevonden worden op de verschillende detailkaarten van uw regio. Voor zover u eventueel verwees naar het districtscentrum van Qarghayi, dat volgens de beschikbare informatie gelegen is in Lalkhanabad, dient opgemerkt te worden dat er verschillende dorpen in uw regio zijn die dicht bij uw dorp liggen. Hoe dan ook bleek u dus niet te kunnen uitleggen welk dorp het dichtst bij uw eigen dorp gelegen is (CGVS, pg 5), wat volstrekt onaannemelijk overkomt voor iemand die zijn hele leven in deze regio zou gewoond hebben. Het dichtstbijzijnde ziekenhuis kon u overigens ook niet situeren. U wist het niet, want u leidde een heel simpel leven (CGVS, pg 6). Van iemand die steeds in het district Mehterlam zou gewoond hebben, mag toch verwacht worden dat hij op zijn minst zou gehoord hebben waar mensen heen konden indien ze voor medische zorgen naar een ziekenhuis moesten.

Uw verklaringen met betrekking tot andere plaatsen in uw regio waar u zelf geweest was, kwamen evenmin plausibel over. Op het moment dat u gevraagd werd op welke plaatsen u nog geweest was in uw district Mehterlam, beweerde u dat u in Qarghayi was, dat u één keer naar Alingar ging en dat u voor het overige in uw dorp bleef (CGVS, pg 5). U zou ook maar één keer naar Qarghayi geweest zijn (CGVS, pg 5). Opnieuw verwees u enkel naar omliggende districten en niet naar plaatsen in uw eigen district. Nog los van het feit dat u dus naast de vraag antwoordde en opnieuw geen plaatsen in uw eigen district kon noemen, dient opgemerkt te worden dat het weinig aannemelijk overkomt dat iemand die zijn hele leven in het district Mehterlam woonde en dit tot de leeftijd van 21 à 22 jaar slechts twee keer in al die tijd zijn eigen dorp zou verlaten hebben om naar een andere plaats in de regio te gaan. U bleek dan ook nog eens niet te kunnen zeggen waar in Alingar en waar in Qarghayi u geweest was (CGVS, pg 5). U had geen idee in welk deel van Alingar u geweest was, want u kende die regio niet goed en toen u daar ging, werd u door de jongens gezegd dat u in Alingar was (CGVS, pg 5). U wist niet waar u geweest was in het district Qarghayi, de kinderen zeiden tegen u dat het Qarghayi was, maar u wist niet of het de linker- of rechterkant was (CGVS, pg 5). Het raakt kant nog wal dat u die volgens uw verklaringen een dergelijke beperkte actieradius zou gehad hebben en dermate weinig uw dorp Sheala Tak zou verlaten hebben, zich dan wel eenmalig in een ander district zou begeven hebben zonder te weten naar welk dorp of welk gebied u dan ging.

Vermits het dorp Sheala Tak dichtbij de stad Mehterlam gelegen is en het vreemd zou zijn dat een inwoner van het district Mehterlam wiens dorp op slechts ongeveer 10 kilometer gelegen is van de provinciale hoofdstad er nooit zou geweest zijn zoals u in feite liet uitschijnen, werd u gevraagd of u naar de stad Mehterlam geweest bent (CGVS, pg 5). U gaf daarop aan dat u één of twee keer met uw vader meeging naar de stad Mehterlam (CGVS, pg 5). U hield uw vader gezelschap wanneer hij naar de stad ging om aankopen te doen (CGVS, pg 5). Het duurde 18 à 20 minuten per riksja om de stad te bereiken en u ging via het dorp Shamangal en het dorp Jugi waar een brug over de rivier ligt (CGVS, pg 5). Dat u dit dan weer wel weet te zeggen, terwijl u eerder tijdens het persoonlijk onderhoud geen enkel ander dorp in uw regio kon noemen, is op zijn minst merkwaardig en komt weinig coherent over.

Uw kennis over de nabij gelegen provinciale hoofdstad Mehterlam, bleek ook erg gering te zijn. Op de vraag welke plaatsen u kende in de stad Mehterlam, antwoordde u zeer beknopt dat u beroemde

pleinen kende (CGVS, pg 5). U werd vervolgens aangemoedigd om alles te vertellen wat u wist en daarop gaf u de namen van drie pleinen (CGVS, pg 5). Gezien u maar weinig informatie had gegeven, werd u gevraagd of u beroemde gebouwen kende in Mehterlam, waarop u stelde dat u een groot huis dat Shirin Khan Qala genoemd wordt, kende (CGVS, pg 6). U bleek echter verder niets te weten over Shirin Khan Qala en u had geen idee wat voor een gebouw het was omdat u niet binnen ging en het enkel door uw vader aangewezen werd (CGVS, pg 6). U kon geen andere beroemde plaatsen in Mehterlam noemen, terwijl u bijvoorbeeld het bekende schrijn van Mehterlam Baba en het fort of kasteel Saraj met de Baghe-Saraj (park of tuin) erbij in Mehterlam kon vermeld hebben. Dat u als inwoner van het district Mehterlam maar zo weinig zou kunnen vertellen over de stad Mehterlam, komt weinig overtuigend over.

Tevens werd vastgesteld dat u quasi niets kon vertellen over de taliban in uw regio. U beweerde dat de taliban sterker stonden dan de overheid in het district en dat er heel veel taliban aanwezig waren in uw dorp (CGVS, pg 13). Nochtans kon u geen enkele talib uit uw regio bij naam noemen. U kon niet zeggen wie de talibancommandant was in uw dorp en welke talibanleden naar uw dorp kwamen (CGVS, pg 13). U beweerde dat het mensen zijn met grote tulbanden, dat ze zich net zoals gewone mensen kleden als ze naar de bazaar gaan en dat het niet gekend is wie de talibanleden zijn en wie niet (CGVS, pg 13). U kon geen enkele naam geven van een dorpeling die tot de taliban behoorde (CGVS, pg 13). Wie de schaduw districtsgouverneur was van de taliban in Mehterlam kon u evenmin zeggen (CGVS, pg 13). U zou nooit ook maar één naam gehoord hebben van een belangrijk lid van de taliban in uw regio (CGVS, pg 13). U stelde dat de mensen in uw dorp naar de taliban gingen indien ze een conflict hadden en dus niet naar de Afghaanse overheid, maar u had geen idee bij wie ze dan terecht konden om een oplossing te zoeken voor hun probleem (CGVS, pg 14). Verder kon u geen enkel voorbeeld geven van een incident waarbij een talibancommandant of talibanstrijder gedood werd in uw district. Uit informatie die toegevoegd werd aan uw administratief dossier blijkt evenwel dat er verschillende dergelijke incidenten geweest zijn in uw regio en dat er meerdere talibancommandanten gesneuveld zijn bij operaties van de Afghaanse overheid. Uw manifest gebrekkige kennis over de taliban in uw regio ondergraaft in ernstige mate uw beweerde herkomst uit het district Mehterlam.

Met uw kennis over belangrijke personen in het district Mehterlam aan de zijde van de overheid, bleek het niet veel beter gesteld te zijn. U kende slechts 1 prominente figuur in uw district, namelijk politiecommandant Mohammed Salim Almas (CGVS, pg 13). Uit informatie die toegevoegd werd aan uw administratief dossier blijkt inderdaad dat Mohammed Salim Almas politiecommandant is in Laghman. Informatie van Afghan Bios wijst er echter op dat hij geen Pashtoun is zoals u verkeerdelijk beweerde (CGVS, pg 13), maar wel Tadjiek. De politiecommandant zou de enige persoon zijn waar u iets over hoorde (CGVS, pg 14). Zelfs de naam van de gouverneur kon u niet geven (CGVS, pg 14). U zei eerst dat u de gouverneur kende, waarna u enkel maar de naam van een dorpsleider aanbracht (CGVS, pg 14).

Over de positie van uw eigen stam, Tarakhel, in het district, kon u ook al niets meedelen. U wist niet wie van uw stam een belangrijke positie had en u voegde toe dat het een rare situatie is daar (CGVS, pg 14). U bedoelde dat iedereen eender wat kan doen en je niet weet wie bij de taliban en wie bij de overheid werkt (CGVS, pg 14). Dat u als lid van een pashtoun stam echter niets concreets kunt vertellen over de positie van uw eigen stam in uw regio mag verbazen, daar het genoegzaam bekend is dat vooral bij de Pashtoun de stammencultuur belangrijk is en dit des te meer geldt in rurale gebieden (zie informatie over de stammencultuur die opgenomen werd in uw dossier). U herkende de naam van Qari Mir Hatam Tarakhel trouwens niet (CGVS, pg 16). Uit informatie die aan uw administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat deze persoon die tot uw stam behoort, meerdere belangrijke functies heeft opgenomen zoals voorzitter van de provinciale raad van Laghman, senator en voorzitter van een jirga. Het komt dan ook onwaarschijnlijk voor dat u als inwoner van Laghman en lid van dezelfde stam, nooit van deze prominente figuur zou gehoord hebben.

Andere namen van belangrijke figuren uit uw regio deden bij u evenmin een belletje rinkelen. U had geen idee wie Mohammed Tawos Adil was, een leider van de provinciale raad van Laghman die gewond raakte in augustus 2016 bij een explosie in Mehterlam stad (CGVS, pg 16). U zou de naam van Ajmal Wafa gehoord hebben en uw vader zou gezegd hebben dat hij goed werk deed, maar u wist voor de rest niets over deze persoon en kon niet zeggen wat zijn functie was (CGVS, pg 16). Ajmal Wafa is een lid van de provinciale raad en hij raakte in mei 2015 betrokken bij een vuurgevecht in Mehterlam na een uit de hand gelopen ruzie met Yousaf Malangzai. Ten gevolge van dit incident ontstond een vete tussen de familie van Wafa en deze van Malangzai die voortduurde tot 2019. U had evenmin gehoord van Mawlawi Yunus Shamakhail, een vooraanstaand religieus geleerde uit Laghman die in juni 2018 gedood werd in Mehterlam bij een gerichte bomaanslag. Ook van Dr Nikmal had u niet gehoord. Hij was viceburgemeester van Mehterlam en werd gedood in een stadion in Jalalabad. De vaststelling dat u geen enkele van deze prominente figuren kende, terwijl ze allen betrokken waren bij incidenten waaraan gelet op hun belangrijke posities de nodige ruchtbaarheid gegeven werd (zie informatie

toegevoegd aan uw administratief dossier over de voornoemde personen en incidenten), ondergraaft eens te meer uw beweerd herkomst uit het district Mehterlam.

Er dient ook opgemerkt te worden dat u niet wist wie Gulbuddin Hekmatyar is. U beweerd zijn naam gehoord te hebben, maar u wist niets over Hekmatyar te vertellen (CGVS, pg 16, pg 17). Deze zeer bekende Afghaanse mujahideen is de leider van de politieke partij Hizb-i-Islami. U had nog nooit gehoord van Hizb-i-Islami (CGVS, pg 14), terwijl de provincie Laghman als een 'stronghold' van Hizb-i-Islami beschouwd wordt (zie informatie toegevoegd aan uw administratief dossier over Gulbuddin Hekmatyar en Hizb-i-Islami in Laghman). U wist ook helemaal niet dat Gulbuddin Hekmatyar in april 2017 Mehterlam bezocht heeft. Uit de berichtgeving over zijn bezoek aan Laghman kan opgemaakt worden dat er veel te doen was rond zijn komst. Zo werd Hekmatyar bewaakt door een groep beveiligingslui die getraind werden door Hizb-e-Islami, werden sterke veiligheidsmaatregelen genomen in de stad en ontmoette hij een groot aantal fans (zie informatie toegevoegd aan uw administratief dossier over het bezoek van Hekmatyar aan Mehterlam).

Betreffende de recente veiligheidssituatie in uw district en in Laghman, vertoonde uw kennis eveneens ernstige hiaten. Hoewel u wel wist dat Daesh (ISKP) aanwezig was in de regio, bleek u geen verdere kennis van hun positie in uw provincie te hebben (CGVS, pg 14). U kon namelijk niet duiden in welke delen van Laghman Daesh sterk staat. U stelde dat u niet wist in welke districten Daesh aanwezig was, waarna u vaagweg stelde dat ze in heel Laghman zitten en niet specifiek in een bepaald district (CGVS, pg 15). U beweerd vervolgens ook nog dat er geen verschil is tussen de taliban en Daesh (CGVS, pg 15), wat niet in overeenstemming te brengen is met algemeen beschikbare informatie over de taliban en Daesh in Afghanistan. De taliban hebben in verschillende districten een felle strijd gevoerd met strijders van Daesh, onder andere in het aan uw district grenzende Alingar (zie informatie toegevoegd aan uw administratief dossier over ISKP). Het is markant dat u als inwoner van Laghman nooit zou gehoord hebben dat Daesh (ISKP) in de provincie Laghman vooral in het district Alingar aanwezig is en dat u geen verschil zou zien met de situatie in het district Mehterlam, waar de aanwezigheid van Daesh amper gerapporteerd wordt.

Verder slaagde u er niet in ook maar één concreet voorbeeld te geven van een recent veiligheidsincident in uw beweerd district van herkomst. U verklaarde dat er elke avond gevechten waren, met vuurwapens en ook met RPG-raketten (CGVS, pg 15). Daarna gaf u een voorbeeld van een aanslag op Dr Abdullah (CGVS, pg 15). U situeerde dit incident 4 à 5 jaar voor uw vertrek uit Afghanistan (CGVS, pg 15). Indien u zou vertrokken zijn in 2019 impliceert dit dat Dr Abdullah zou gedood zijn in de periode 2014-2015. Uit informatie die toegevoegd werd aan uw administratief dossier blijkt dat het gaat om Dr Abdullah Laghmani, voorzitter van de provinciale raad – zijn functie kende u trouwens niet (CGVS, pg 15) – die gedood werd in 2009. Dat u er met uw situering in de tijd minstens vijf jaar naast zit, kan dan ook niet overtuigen. Opnieuw gevraagd naar recente incidenten in uw district, kon u geen specifieke informatie meer toevoegen over veiligheidsincidenten in uw regio. U stelde dat incidenten elke dag plaatsvonden, waarna u naast de kwestie over een overstroming begon (CGVS, pg 16). Toen u nogmaals de kans kreeg voorbeelden te geven van incidenten, gaf u het uiterst vage antwoord dat er elke dag grote aanvallen waren en dat de taliban en de overheid met elkaar streden (CGVS, pg 16). U kon zelfs niet zeggen wat het laatste incident was waar u over hoorde voordat u uw dorp verliet (CGVS, pg 16). Uw compleet onvermogen om op een doorleefde en gedetailleerde manier de situatie in uw regio te beschrijven, kan er enkel maar op wijzen dat u niet zelf in het district Mehterlam gewoond hebt.

De geloofwaardigheid van uw beweerd herkomst uit het district Mehterlam werd andermaal onderuit gehaald doordat u geen enkel incident dat u tijdens het persoonlijk onderhoud werd opgeworpen herkende. U had geen idee of er iets gebeurd was met medewerkers van het elektriciteitsbedrijf DABS. Uit informatie die toegevoegd werd aan uw administratief dossier blijkt dat 13 medewerkers van dit bedrijf in oktober 2018 ontvoerd werden door de taliban in het Bad Pash district dat aan uw district grenst. Een aanslag bij een begrafenis zei u ook niets (CGVS, pg 16). Bij deze drieste aanslag tijdens de begrafenis van een politieagent in Mehterlam werden volgens de beschikbare informatie 16 personen gedood en nog eens 39 raakten gewond. U had ook niets gehoord over een mortierinslag bij een school in Mehterlam. Twee kinderen kwamen volgens de beschikbare informatie om het leven in de Maulvi Habib Rahman school. Uiteraard kan er niet van u verwacht worden dat u van elk incident dat plaatsvond in uw regio op de hoogte zou zijn, maar desalniettemin is het tekenend dat u geen van deze opvallende incidenten kon thuisbrengen.

Ten slotte dient aangestipt te worden dat informatie op uw Facebookprofiel met als profielnaam 'T.S.' bijkomende vragen oproept aangaande uw beweerd profiel en herkomst. U poneerde dat u via Facebook contact onderhoudt met vrienden die in België wonen (CGVS, pg 10). U had niet veel mensen als vriend op Facebook en meer bepaald bent u op Facebook bevriend met een vriend die u kent uit het opvangcentrum (CGVS, pg 10). Toen dit Facebookprofiel, dat onmiskenbaar het uwe is, geconsulteerd werd twee dagen voor het persoonlijk onderhoud, werden op uw profiel een zevental vrienden

waargenomen (zie informatie die toegevoegd werd aan uw administratief dossier: printscreens van uw Facebookprofiel en profielen van Facebookvrienden). Verschillende van deze vrienden hebben een duidelijke link met Pakistan. Zo geeft 'U.K.' op zijn profiel aan dat hij afkomstig is van Quetta en vermeldt 'A.K.' dat hij in Peshawar woont. Op uw Facebookprofiel was ook te zien dat u 'R.M.' volgt die in Rawalpindi zou wonen volgens informatie op haar Facebookprofiel. Nog twee andere van uw Facebookvrienden vertonen linken met Pakistan, hetzij minder duidelijk. Een andere Facebookvriend met als profielnaam 'F.J.' is volgens de informatie op zijn profiel hoogopgeleid en woont in Jalalabad. Deze Facebookvrienden lijken dan ook niet aan te sluiten bij uw verklaringen dat u bevriend bent op Facebook met mensen in België. Het is op zich al merkwaardig dat u als dorpsjongen uit Sheala Tak die het district nooit eerder verliet en niet opgeleid zou zijn via Facebook in contact staat met mensen in Pakistan. Wanneer uw Facebookprofiel opnieuw geconsulteerd werd op de dag van het persoonlijk onderhoud, bleek bovendien dat u het nodig achtte om voornoemde contactpersonen te verwijderen van uw profiel. Op 24 september 2020 was dan ook maar 1 Facebookvriend meer te zien op uw profiel namelijk iemand die de profielnaam 'M.A.' gebruikt (zie prints van uw Facebookprofiel in het administratief dossier). U legde dan ook nog eens flagrant leugenachtige verklaringen af toen u geconfronteerd werd met de informatie die op uw Facebookprofiel te zien was. U ontkende iemand te kennen in Pakistan en u beweerde stellig dat u niemand kent uit Pakistan (CGVS, pg 20). U kon niet uitleggen waarom u dan Facebookvrienden hebt of had die in Pakistan verblijven (CGVS, pg 20). U beweerde dat u deze personen min of meer toevallig zou toegevoegd hebben op Facebook (CGVS, pg 20). Gelet op het geringe aantal vrienden op uw profiel, lijkt deze verklaring allerminst geloofwaardig. Vervolgens werd u geconfronteerd met de namen van de Facebookvrienden die twee dagen voor het persoonlijk onderhoud op uw profiel werden aangetroffen. Er werden u vier namen gegeven en u beweerde stuk voor stuk dat u hen niet kende (CGVS, pg 20). Dat u dezelfde namen van de Facebookprofielen van uw vrienden op Facebook die u vlak voor het persoonlijk onderhoud hebt verwijderd of verborgen niet eens zou herkennen, is volstrekt ongeloofwaardig en kan enkel maar uw bedrieglijke intenties illustreren. Het gegeven dat u na het persoonlijk onderhoud nogmaals wijzigingen aanbracht in uw vriendenlijst op uw Facebookprofiel, doet niets af aan deze vaststellingen (zie print Facebook van 9 oktober 2020).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Mehterlam gelegen in de provincie Laghman. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Mehterlam heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst.

Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal significant verschillend is ((zie het het EASO Country of Origin Information Report

: Afghanistan Security Situation – juni 2019, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_security_situation_2019.pdf), en het gegeven dat vele Afghanen binnen Afghanistan om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Afgaanse nationaliteit, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Afghanistan.

U werd daarom tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS d.d. 24 september 2020 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd erop gewezen dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. (CGVS, pg 2). U werd op het einde van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of beweerde regio van herkomst in Afghanistan. U werd erop gewezen dat er twijfels bestonden over uw herkomst en dat u niet veel kon vertellen over de situatie in uw beweerde regio van herkomst. Er werd u gevraagd of het mogelijk was dat u elders verbleven hebt. U bleef echter bij uw verklaringen en u voegde toe dat u geen kennis ingestudeerd hebt en enkel kon vertellen wat u zelf persoonlijk gezien hebt (CGVS, pg 21). U werd geconfronteerd met de vaststelling dat u maar bitter weinig wist te vertellen over recente gebeurtenissen terwijl u dan wel informatie had over een aanslag die in 2009 plaatsvond. U kon geen enkele verklaring verstrekken en u stelde dat u een mens bent en dat het moeilijk is om alle incidenten te kennen (CGVS, pg 21). Vervolgens werd herhaald dat het zeer belangrijk was dat u volledig eerlijk was over de plaatsen waar u gewoond en verbleven hebt (CGVS, pg 21). Daarop gooide u het op een poging tot een vorm van emotionele chantage door te zeggen dat uw lot in handen lag van de interviewer, waarbij u dus volledig voorbijging aan uw eigen verantwoordelijkheid. Tenslotte kreeg u nog de kans om te overleggen met uw advocaat, maar ook dit bracht geen verandering en u bleef vasthouden aan uw verklaringen (CGVS, pg 21).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielerlaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw verblijfplaatsen binnen en buiten Afghanistan, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Het CGVS erkent dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het ertoe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u

overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. In wat zich aandient als een enig middel beroept de verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikelen 1, A en 1, D van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM), alsook op machtsoverschrijding.

2.2. In haar verzoekschrift stelt de verzoekende partij dat zij voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, minstens dat zij voldoet aan de voorwaarden voor toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Vervolgens stelt de verzoekende partij als volgt in haar verzoekschrift:

“De raadsman van de verzoekende partij stelt dat de verwerende partij opzettelijk het objectieve bewijsmateriaal waarop de bezorgdheid van de verzoekende partij berust heeft weggelaten. De CGVS probeert de onsamenhangendheid van de verhalen te ontmantelen, terwijl er verschillende cumulatieve voorwaarden zijn die de verzoekende partij vrezen in geval van terugkeer. De raadsman van verzoekende partij staat erop dat het de som is van deze objectieve elementen waarmee CGVS geen rekening heeft gehouden en die desalniettemin het risico op vervolging aanzienlijk verhoogt in geval van terugkeer naar Afghanistan.

De verzoeker is een jonge man van pashtou origine. Ze heeft geen familieleden meer in Afghanistan. Hij is afkomstig uit Shalatak waar Taliban nog aanwezig zijn. Het is voor hen dan ook ongetwijfeld een gemakkelijke prooi in geval van terugkeer naar het land van herkomst.

De situatie van verzoeker valt binnen het toepassingsgebied van het Verdrag van Genève, dat in artikel 1 de persoon omvat die “uitgegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit”.

De analyse van de CGRA van de hierboven genoemde kwesties heeft de neiging om alles te benadrukken dat volgens hem niet tijdelijk in het verhaal past, zonder ooit een flagrante tegenstrijdigheid te benadrukken. Hij neemt echter niet de moeite om op te stellen wat de neiging heeft om de versie van de verzoeker te accrediteren.

Uw Raad heeft de gelegenheid gehad om te verduidelijken dat het begrip “behorend tot een sociale groep” een belangrijke rechtspraktijk evolutie heeft ondergaan (Arrest CCE nr. 56.736 van 24 februari 2011), die geneigd is toe te geven dat « le groupe social peut se définir à partir de l'existence de caractéristiques innées et immuables, telles que le sexe (Cour fédérale du Canada, arrêt Ward vs Canada ; house of Lords, Islam Vs Secretary of State for the The Home Departement, Regina vs Immigration Appeal Tribunal and another ex parte Shah IJRL, 1999, p. 496).

De gewelddadigheden die door de verzoekende partij worden beschreven, kunnen als vervolgingen worden beschouwd zoals uiteengezet in artikel 48/3, §2, lid 2, letter a) daden van lichamelijk of geestelijk geweld, inclusief seksueel geweld] en (b) [wettelijke, administratieve, politieke en/of gerechtelijke maatregelen die op zichzelf discriminerend zijn of op discriminerende wijze worden uitgevoerd] van de wet van 15 december 1980.

Deze vrees - die actueel is - wordt niet onderzocht door de CGVS.”

Onder verwijzing naar een arrest van de Raad stelt de verzoekende partij verder dat zij als “*jonge man van vechtleeftijd in een onstabiel en onveilig regio*” een risicoprofiel heeft. Zij citeert dienaangaande uit het rapport “*Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan*” van UNHCR van 30 augustus 2018 en het rapport “*Country Guidance: Afghanistan. Guidance Note and Common Analysis*” van EASO van juni 2019. Zij besluit daaromtrent als volgt:

“Gezien deze objectieve elementen, riskeert verzoeker daarom bij terugkeer naar de provincie Laghman te worden aangeworven of vervolgd omdat hij niet voor hen wil vechten. De verwerende partij hield helemaal geen rekening met dit eerste risico factor, vooral omdat hij geen familielid meer heeft om hem te helpen. Hij behoort tot de leeftijd Group van jonge man, de provincie waaruit hij afkomstig is, is onderdeel van gewelddaden.”

Wat betreft de veiligheidssituatie in de provincie Laghman in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wijst de verzoekende partij op het arrest ‘Elgafaji’ van het Hof van Justitie van de Europese Unie. Zij stelt dat uit het rapport *“Country Guidance: Afghanistan. Guidance Note and Common Analysis”* van EASO van september 2020 blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal erg verschillend zijn. Zij betoogt als volgt: *“Als bewijs kan gevonden worden dat de verzoekende partij afkomstig uit de district van Mehterlam Baba van de Laghman provincie, kan recente veiligheid informatie met betrekking tot de situatie daar ook helpen ivm subsidiaire bescherming.”*, waarna zij citeert uit het voornoemde EASO-rapport van september 2020. Tevens citeert zij uit ‘s Raads arrest nr. 233 132 van 26 februari 2020 met betrekking tot de persoonlijke omstandigheden waarvan sprake in voornoemd arrest ‘Elgafaji’ van het Hof van Justitie van de Europese Unie waarna zij besluit als volgt:

“Deze rechtspraak moeten hier worden toepassen ook voor de district van Mehterlam Baba van de Laghman provincie. De verzoekende partij heeft geen familieleden en hij is een alleenstaande jonge man met een vechteleeftijd van 21 jaar oud . Dat is zijn persoonlijke omstandigheden die de verzoekende partij dat een verhoogd risico lopen heeft om slachtoffer te worden van willekeurig geweld, bewijst en dit zelfs wanneer het geweld hem niet meer dan een ander persoon specifiek viseert.”

Tot slot wijst de verzoekende partij nog op het principe van het voordeel van de twijfel. Zij voert aan dat *in casu* aan haar geen voordeel van de twijfel werd gegund *“aangezien de verwerende partij zich beperkt tot het constateren van de algemene ongeloofwaardigheid van het regio van herkomst”*. Zij besluit: *“Aangezien een groot deel van de aangevoerde argumenten van de verwerende partij weerlegd werden, moet het voordeel van twijfel aan de verzoeker gegund worden.”*

2.3. De verzoekende partij voegt bij haar verzoekschrift de volgende stukken:

- een uittreksel uit het rapport *“Country of Origin Information Report. Afghanistan. Security situation”* van EASO van september 2020 (stuk 2); en
- een uittreksel uit het rapport *“Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan”* van UNHCR van 30 augustus 2018 (stuk 3).

3. De verwerende partij brengt geen nota met opmerkingen bij.

4. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

6. Formele motivering

De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat de verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). De verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen.

7. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

7.1. De verzoekende partij voert aan dat zij in Afghanistan problemen kende met de taliban die haar vader ervan verdenken een spion te zijn omdat hij in de bergen werkzaam was als steenhouwer. In september 2020 vernam de verzoekende partij dat haar vader werd gedood.

De verzoekende partij legt geen persoonlijke documenten voor. Betreffende de aan het verzoekschrift toegevoegde landeninformatie (stukken 2 en 3) dient erop gewezen dat deze informatie van louter algemene aard is en geen betrekking heeft op haar persoonlijke, individuele situatie. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden gevisieerd of vervolgd. De verzoekende partij dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen.

Bijgevolg moet worden nagegaan of de verklaringen van de verzoekende partij voldoende coherent, volledig, doorleefd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van haar vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met het land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, geloofwaardig kunnen worden geacht.

7.2. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing motiveert dat geen geloof kan worden gehecht aan de bewering van de verzoekende partij dat zij tot aan haar vertrek naar België in 2019 heeft verbleven in het dorp Sheala Tak (Shalatak/Shalatek) gelegen in het district Mehterlam van de provincie Laghman.

De Raad verwijst vooreerst naar wat hoger werd uiteengezet in verband met de samenwerkingsplicht. De medewerkingsplicht in hoofde van de verzoekende partij, die zijn oorsprong vindt in artikel 13 van voormelde richtlijn 2013/32/EU "verplichtingen van verzoeker", houdt in dat zij samenwerkt met de bevoegde autoriteiten om de elementen ter staving van haar verzoek zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, dat de omzetting vormt van artikel 4, lid 2 van de richtlijn 2011/95/EU, vast te stellen. Deze elementen omvatten onder meer de verklaringen van de verzoekende partij en alle documentatie of stukken in haar bezit met betrekking tot haar identiteit, nationaliteit(en) en land(en) en plaats(en) van eerder verblijf.

Het komt de verzoekende partij *in casu* dus vooreerst toe de nodige elementen te verschaffen om te kunnen overgaan tot de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming. In dit kader merkt de Raad op dat de commissaris-generaal op grond van artikel 4.2 van de richtlijn 2011/95/EU, zoals omgezet in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, mag verlangen dat de verzoekende partij verklaringen en documentatie ter staving van haar nationaliteit, identiteit, inclusief haar geboorteplaats en "*land(en) en plaats(en) van eerder verblijf*" voorlegt. Van de verzoekende partij kan aldus worden verwacht dat zij duidelijkheid schept over haar geboorteplaats en haar verschillende verblijfplaatsen in Afghanistan, zowel de eerdere als laatste verblijfplaatsen, zodat de werkelijke regio van herkomst kan worden bepaald. Het bepalen van de werkelijke regio van herkomst is des te meer van belang wanneer deze regio de plaats is waar de verzoekende partij om internationale bescherming de bron van haar vrees situeert.

Gelet op het feit dat de verzoekende partij haar problemen specifiek situeert in haar regio van herkomst, moet bijgevolg aannemelijk gemaakt worden dat de verzoekende partij voorafgaand aan haar vertrek uit Afghanistan verbleven heeft in het district Mehterlam van de provincie Laghman. De Raad beklemtoont dat het bepalen van de oorspronkelijke streek van herkomst van belang is wanneer deze streek de plaats is waar de verzoeker om internationale bescherming de bron van zijn vrees situeert. Het is dan immers de oorspronkelijke streek van herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zullen worden onderzocht. Het hebben van de Afghaanse nationaliteit en ooit in Afghanistan verbleven te hebben is geenszins voldoende.

De juridische en materiële situatie van de verzoeker om internationale bescherming kan dit echter moeilijk maken. Omwille van deze moeilijkheid om sluitend bewijs voor te leggen, zal de verzoekende partij, wiens Afghaanse nationaliteit niet wordt betwist, haar werkelijke regio van herkomst moeten aantonen louter op basis van haar verklaringen, eventueel onderbouwd door andere stukken die aanwijzingen van haar herkomst vormen.

Het komt de commissaris-generaal en bijgevolg ook de Raad toe te beoordelen of uit deze verklaringen redelijkerwijs kan worden afgeleid dat de verzoekende partij om internationale bescherming haar nationaliteit en werkelijke regio van herkomst voldoende aantoont.

Indien de commissaris-generaal of de Raad van oordeel zijn dat dit niet het geval is en dat het onderzoek van het verzoek ten aanzien van een ander land dan wel een andere regio moet gebeuren, komt het hen toe dit land/deze regio te bepalen door de overwegingen in rechte en/of in feite die hen tot een dergelijke conclusie leiden adequaat uiteen te zetten. Indien de commissaris-generaal of de Raad van oordeel zijn dat dit land/deze regio niet kan worden bepaald, omwille van de houding van de verzoeker om internationale bescherming of om elke andere reden, en ze dus onmogelijk kunnen overgaan tot een onderzoek van de gegrondheid van het verzoek om internationale bescherming, is het eveneens hun plicht om de redenen die hen tot een dergelijke conclusie leiden adequaat uiteen te zetten.

Bij de beoordeling van deze redenen houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoekende partij. De Raad onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop hij in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de commissaris-generaal en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoekende partij van feitelijke gegevens die behoren tot diens persoonlijk leven en onmiddellijke leefomgeving. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoekende partij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen het persoonlijk leven en de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

Indien de verzoekende partij verklaringen aflegt waaruit moet worden geconcludeerd dat zij niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn uit de regio die zij voorhoudt te zijn ontvlucht en waar zij de bron van haar vrees situeert, maakt zij door haar eigen toedoen elk onderzoek en correcte beoordeling van haar eventuele nood aan internationale bescherming onmogelijk.

7.3. In de bestreden beslissing motiveert de verwerende partij dat geen geloof kan worden gehecht aan de voorgehouden herkomst van de verzoekende partij uit het dorp Sheala Tak (Shalatak/Shalatek) gelegen in het district Mehterlam van de provincie Laghman omdat (i) zij in weerwil van het medisch onderzoek ter bepaling van haar leeftijd, waarbij haar leeftijd werd geschat op 23.2 jaar met een standaarddeviatie van 1.89 jaar, blijft volharden in de door haar voorgehouden jongere leeftijd hetgeen haar algehele geloofwaardigheid ondermijnt; (ii) geen geloof kan worden gehecht aan het door haar voorgehouden profiel van minderjarige, analfabete dorpsjongen uit een eenvoudige familie daar (a) rekening houdend met het leeftijdsonderzoek en haar verklaringen over het moment van haar vertrek uit Afghanistan in 2019, zij allerminst doorleefde, gedetailleerde en geloofwaardige verklaringen aflegt over haar dagelijkse activiteiten gedurende haar leven in Afghanistan voorafgaand aan haar vertrek, en (b) ook haar verklaringen over het werk van haar vader als steenhouwer, de wijze waarop haar moeder in haar levensonderhoud voorziet en waar haar schoonbroers zijn tewerkgesteld te wensen overlaten; (iii) haar geografische kennis over haar voorgehouden dorp, district en provincie van herkomst gebrekkig is; (iv) haar kennis over de taliban in haar beweerde regio van herkomst eveneens gebrekkig is, net zoals haar kennis over de prominenten en de positie van haar stam in haar beweerde regio van herkomst; (v) zij niet verder komt dan vage, gebrekkige en onvolledige verklaringen betreffende de (recente) veiligheidssituatie in haar voorgehouden regio van herkomst; en (vi) de vaststellingen die konden worden gedaan over haar Facebookprofiel en haar verklaringen hierover de geloofwaardigheid van haar voorgehouden profiel en herkomst eens te meer ondermijnen. De verwerende partij besluit dat aangezien geen geloof kan worden gehecht aan de door de verzoekende partij voorgehouden herkomst uit het dorp Sheala Tak (Shalatak/Shalatek) gelegen in het district Mehterlam van de provincie Laghman, evenmin geloof kan worden gehecht aan de beweerde vervolgingsfeiten die er zich zouden hebben voorgedaan.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij er in haar verzoekschrift geenszins in slaagt op de voornoemde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Zij komt immers niet verder dan het herhalen van en volharden in haar eerdere verklaringen, het opwerpen van blote en *post factum*-beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voornoemde motieven *in concreto* te weerleggen.

Waar de verzoekende partij stelt dat de verwerende partij "*opzettelijk het objectieve bewijsmateriaal waarop de bezorgdheid van de verzoekende partij berust heeft weggelaten*", laat zij na te duiden over welk objectief bewijsmateriaal zij het heeft. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij noch op de Dienst Vreemdelingenzaken, noch op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen documenten ter staving van haar verzoek om internationale bescherming heeft voorgelegd. De door de verzoekende partij bijgebrachte algemene informatie (verzoekschrift, stukken 2 en 3) lag nog niet voor ten tijde van de bestreden beslissing en kan dan ook onmogelijk door de verwerende partij worden weggelaten uit de motivering van de bestreden beslissing. Verder kan de Raad enkel vaststellen dat de motieven van de bestreden beslissing steun vinden in het administratief dossier en dat wel degelijk rekening werd gehouden met het geheel van de door de verzoekende partij afgelegde verklaringen en aangehaalde elementen. De motiveringsplicht in hoofde van de commissaris-generaal behelst geenszins de verplichting om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de kandidaat-vluchteling in de bestreden beslissing op te nemen. Waar de verzoekende partij erop wijst dat geen "*flagrante tegenstrijdigheid*" wordt aangehaald in de bestreden beslissing, dient erop gewezen dat de ongeloofwaardigheid van een vluchtrelaas niet enkel kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, doch ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

De Raad stelt verder vast dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift (p. 5, 7 en 11) voorhoudt dat zij geen familieleden meer heeft in Afghanistan. Nochtans verklaarde de verzoekende partij tijdens haar persoonlijk onderhoud dat zowel haar moeder en broer, haar oom als haar zussen en schoonbroers allen nog in Afghanistan wonen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8 en 9). Nergens in haar verzoekschrift verduidelijkt de verzoekende partij waarom deze familieleden intussen niet (langer) in Afghanistan zouden wonen, laat staan waarom zij uit Afghanistan zouden zijn vertrokken. Aldus spreekt de verzoekende partij haar eerdere verklaringen tegen, hetgeen eens te meer afbreuk doet aan haar voorgehouden profiel en herkomst. Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan de bewering van de verzoekende partij dat zij in Afghanistan geen familieleden meer heeft.

Waar de verzoekende partij aanvoert dat zij vreest om als jongeman "*van vechtleef tijd*" door de strijdende partijen in de provincie Laghman te worden gerekruteerd dan wel te worden bedreigd omdat zij niet voor hen wil vechten, vooral omdat zij geen familie meer heeft om haar te helpen, dient erop gewezen dat uit de motieven in de bestreden beslissing blijkt dat geen geloof kan worden gehecht aan

de door de verzoekende partij voorgehouden herkomst uit de provincie Laghman. Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan de *post-factum* in haar verzoekschrift aangehaalde vrees voor gedwongen rekrutering en/of vervolging omwille van haar weigering om te vechten. Dit klemt des te meer daar zij deze vrees linkt aan haar bewering dat zij geen familie meer heeft om haar te helpen terwijl hoger is komen vast te staan dat aan deze bewering geen geloof kan worden gehecht (zie *supra*). De Raad wijst er tevens op dat de verzoekende partij met betrekking tot deze vrees niet verder komt dan te verwijzen naar en citeren uit louter algemene informatie die geen betrekking heeft op haar persoonlijke, individuele situatie. Uit de beschikbare informatie blijkt immers niet dat er in Afghanistan sprake is van een veralgemeende vervolging van “*men and boys of fighting age*” en dat rekening dient te worden gehouden met specifieke omstandigheden van het geval (verzoekschrift, stuk 3, p. 55: “[...] *depending on the specific circumstances of the case [...]*”). De verzoekende partij dient de door haar aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier in gebreke daar zij niet verder komt dan te verwijzen naar en citeren uit voornoemde louter algemene informatie.

Waar de verzoekende partij verwijst naar en citeert uit een arrest van de Raad (verzoekschrift, p. 9-11), dient erop gewezen dat de precedentenwerking in het Belgisch recht niet wordt aanvaard en dat ieder dossier individueel wordt beoordeeld. Daarenboven betreft dit arrest een geval waar de herkomst van de betrokkenen uit het dorp Siyah Petaw gelegen in het district Jalrez in de provincie Maidan-Wardak niet werd betwijfeld en heeft het door de verzoekende partij geciteerde deel uit dit arrest betrekking op de beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad dat de vaststellingen van de verwerende partij over de verklaringen van de verzoekende partij inzake haar herkomst uit het dorp Sheala Tak (Shalatak/Shalatek) gelegen in het district Mehterlam van de provincie Laghman steun vinden in het administratief dossier alsook pertinent en correct zijn. De verzoekende partij slaagt er niet in om deze vaststellingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen. In de bestreden beslissing wordt uitgebreid over deze vaststellingen gemotiveerd. Het geheel van de motieven, blijft onverminderd overeind en wordt door de Raad tot het zijne gemaakt en overgenomen.

De Raad kan, in navolging van de verwerende partij – het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen – geen geloof hechten aan de beweerde herkomst van de verzoekende partij uit het dorp Sheala Tak (Shalatak/Shalatek) gelegen in het district Mehterlam van de provincie Laghman. Samen met de vaststelling dat geen geloof kan worden gehecht aan de beweerde recente herkomst uit Afghanistan, leidt deze vaststelling ertoe dat evenmin geloof kan worden gehecht aan haar vluchtrelaas en de beweerde vervolgingsfeiten, daar deze onlosmakelijk zijn verbonden met haar voorgehouden verblijf in haar voorgehouden regio van herkomst in Afghanistan.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

7.4. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

8. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

8.1. Volgens de bepalingen van artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet wordt de subsidiaire beschermingsstatus toegekend aan: “*de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.*”

Volgens paragraaf 2 van hetzelfde artikel bestaat ernstige schade uit:

“a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,
c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict."

8.2. Gelet op het ongeloofwaardig karakter van haar vluchtmotieven en vluchtrelaas kan de verzoekende partij zich hier niet langer op steunen om aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek wordt gevisieerd. De verzoekende partij maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Afghanistan zou hebben gekend.

In artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet wordt immers uitdrukkelijk gesteld dat er geen behoefte aan bescherming bestaat indien de verzoeker om internationale bescherming in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt. Uit een samenlezing van artikel 48/4 en 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet vloeit voort dat een beoordeling per regio van de veiligheidssituatie vereist is om het risico te kunnen inschatten. In dit verband wijst de Raad er nog op dat de verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid op het Afghaanse grondgebied, een reëel risico zou lopen op de in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Op grond van artikel 4.2 van de richtlijn 2011/95/EU, zoals omgezet in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, mag de verwerende partij dan ook verlangen dat de verzoekende partij verklaringen en documentatie ter staving van haar nationaliteit, identiteit, inclusief haar geboorteplaats en "*land(en) en plaats(en) van eerder verblijf*" voorlegt. De verplichting om mee te werken aan de vaststelling van de plaatsen van eerder verblijf, houdt niet in dat de verzoekende partij het bewijs moet leveren "*recent en rechtstreeks*" uit een bepaalde regio te komen alvorens zij in een lidstaat haar verzoek om internationale bescherming indient. Wel kan van de verzoekende partij worden verwacht dat zij duidelijkheid schept over haar verschillende verblijfplaatsen, zowel de eerdere als laatste verblijfplaatsen, zodat de werkelijke regio van herkomst kan worden bepaald.

Het bepalen van de werkelijke regio van herkomst is des te meer van belang wanneer deze streek de plaats is waar verzoeker de bron van het risico op ernstige schade situeert. Het is dan immers de werkelijke streek van herkomst in functie waarvan de vrees voor het risico op ernstige schade zal worden onderzocht. Met betrekking tot het eventuele risico op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is het dan ook essentieel dat de verzoeker om internationale bescherming zijn herkomst uit de regio, waar hij stelt dergelijk risico bij terugkeer te lopen, aannemelijk maakt.

De verzoekende partij verklaart tot aan haar vertrek in 2019 in Afghanistan in het dorp Sheala Tak (Shalatak/Shalatek) gelegen in het district Mehterlam van de provincie Laghman verbleven te hebben.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat zij gedurende de laatste jaren voor haar vlucht uit Afghanistan aldaar heeft verbleven. Gelet op dit feit, maakt de verzoekende partij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Verder maakt de verzoekende partij ook niet aannemelijk dat zij afkomstig is uit een gebied in Afghanistan waarvoor, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waarvoor, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet.

Het is de taak van de verzoekende partij om haar verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad kan slechts vaststellen dat de verzoekende partij hierin manifest faalt.

In dit kader benadrukt de Raad dat het hem niet toekomt om te speculeren over de werkelijke herkomst, verblijfplaats(en) en achtergrond van de verzoekende partij voor haar komst naar België, over haar reële problemen, netwerk en situatie en over de vraag of de verzoekende partij al dan niet afkomstig is uit of kan verblijven in een land of regio waar geen risico op ernstige schade aanwezig is in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet.

De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat de verzoekende partij zelf meent dat er in haar werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Raad besluit dat de verzoekende partij geen elementen aanbrengt waarom zij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

8.3. Gelet op het voormelde toont de verzoekende partij niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

9. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Waar de verzoekende partij de schending aanvoert van artikel 1, D van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, laat zij naar te duiden op welke wijze zij dit artikel geschonden acht. Daarenboven heeft dit artikel betrekking op "*personen die thans bescherming of bijstand genieten van andere organen of instellingen van de Verenigde Naties dan van de Hoger Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen*", hetgeen *in casu* geenszins het geval is. Aldus wordt deze schending niet dienstig aangevoerd.

10. Op welke manier de bestreden beslissing behept zou kunnen zijn met machtsoverschrijding kan niet worden ingezien. De commissaris-generaal heeft immers de hoedanigheid om de bestreden beslissing te nemen overeenkomstig artikel 57/6, § 1, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet.

11. In de mate dat de verzoekende partij aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal en derhalve ook van de Raad in onderhavige procedure beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

12. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. De verzoekende partij heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

13. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat de verzoekende partij niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig februari tweeduizend eenentwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. RYCKASEYS